

عنوان مقاله:

تاثیر نگرش " معذوریت اشتباهات اجتهادی صحابه" بر رواج بی تفاوتی اجتماعی در جامعه اسلامی (از سال ۱۱ تا ۶۱ هجری)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تاریخ فرهنگی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی محمد ولوی - دانشگاه الزهرا

هدیه تقوی - دانشگاه الزهرا

خلاصه مقاله:

بعد از رحلت پیامبر (ص)، به فاصله کوتاهی صحابه به عنوان مجتهدان دینی و محل مراجعه مردم و هدایت گر آنان در مسائل دینی شناخته شدند. سوالات بسیار مردم در مسائل مختلف، کم اطلاعی آنان نسبت به مبانی اندیشه دینی، فروع و احکام آن، بحرانهای مختلف داخلی و خارجی و... نقش اجتهادی این افراد را بارز کرد. آنان به عنوان صحابه پیامبر (ص) بسیاری از مسائل دینی را بر اساس استنباطات شخصی تاویل می کردند و مردم نیز معمولا نظر اجتهادی آنان را می پذیرفتند. نقش اجتهادی صحابه، اختلاف و حتی تعارض اجتهادی آنان، خیلی سریع منجر به پیدایش نظریه " معذوریت اجتهادی صحابه" شد. این نظریه بی پروایی برخی از کسانی که حتی برای مدت کوتاهی پیامبر اکرم(ص) را درک کرده بودند، باعث شد و اثرات تعیین کننده ای بر فکر و روحیه جامعه بر جای گذاشت. یکی از جنبه های قابل بررسی در این موضوع، سر خوردگی جامعه و در نتیجه بروز روحیه بی تفاوتی در بین مردم بود. حساسیت نسبت به حقانیت و مطابق واقع بودن اجتهاد نظری یا افعال صحابه کاهش یافت. این امر موجب کاهش روحیه انتقاد، رواج بی تفاوتی و انفعال اجتماعی در جامعه گردید.

کلمات کلیدی:

کلید واژگان: صحابه، اشتباهات اجتهادی، بی تفاوتی اجتماعی، اهل سنت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1283198>

